ΚΙ03| ΑΝΔΡΕΑΣ : Ο Μαθητής – Ικανότητα Σθένος και η Νομοτέλειά της

2022 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2022/κι03-ανδρεασ-ο-μαθητής-ικανότητα-σθένο/

… Λοιπόν, μικρέ μου Ιωάννη, στ’ Αλήθεια πίστεψες πως θα ’ταν τόσο απλό να γίνεις Θεός; Έτσι; Με μια απλή θεωρητική εκπαίδευση, με λίγες δοκιμασίες που σου ’δειξαν απλά πως είσαι άνθρωπος, όχι έτσι όπως εσύ πίστευες, αλλά όπως οι ατέλειές σου σε τοποθέτησαν απέναντι στον αναμάρτητο Εαυτό σου;

Η μέχρι σήμερα πορεία σου σου πρόσδωσε Γνώση, σε ανέδειξε μαθητευόμενο Δάσκαλο, σου ’δωσε ακόμη την ανάλογη Χάρη σαν απαραίτητη ωθητήρια δύναμη, ώστε να μπορέσεις ν’ ανυψωθείς πάνω απ’ τις ατέλειές σου, όχι για να ξεφύγεις απ’ αυτές, αλλά για ν’ αντικρίσεις, από την πανοραμική αυτή θέση, το μέγεθος της δυσαρμονίας που εντέλλεσαι να μετουσιώσεις και εσωτερικά και εξωτερικά. Και τώρα;

Η Γνώση, το ξέρεις, δεν θα σε βοηθήσει να εισχωρήσεις μέσα σ’ όλο αυτό το συνονθύλευμα των ποιοτήτων που σαν Ολότητα Εαυτός έχεις προκαλέσει, αλλά από το ύψος που τώρα στέκεσαι θα πρέπει, για να μπορέσεις να κάνεις το πρώτο βήμα στην αληθινή σου μαθητεία, **να εισχωρήσεις μες στη δυσαρμονία ως Χριστός.** Φοβάσαι;

Αυτό που τώρα σου συμβαίνει, γνωρίζω, το είχες προδιαγράψει για το μέλλον, όχι γιατί δεν γνώριζες, αλλά γιατί, διατηρώντας τις συνήθειες του κόσμου της ύλης, σχημάτισες ιδέα μες στο νου σου, το Πλήρωμα του Χρόνου μες στο χρόνο, έτσι όπως εσένα βόλευε κι όχι όπως το Θείο Σχέδιο προόρισε για σένα. Και να που τώρα γίνεται, είτε το θέλεις είτε όχι, σε σένα που επιλέχθηκες να φανερώσεις το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας στην Πρώτη φάση της εκδήλωσής του **ως Πρόδρομος του Ιωάννη.** Θα προχωρήσεις; Μα δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς!

Η επίγνωση που από αυτό το ύψος σε διακατέχει, **δεν σου επιτρέπει να επανέλθεις στην κοινή ανθρώπινη ζωή** έτσι όπως μέχρι πρότινος την είχες βιώσει. Αφετέρου, δεν μπορείς να παραμείνεις σ’ αυτό το στάδιο, απλά γιατί η σκοπιμότητα της Χάριτος που έλαβες, η οποία καταγράφηκε μεν στο Μητρώο σου, αλλά θα ενεργοποιηθεί όταν εσύ πληροίς τις προϋποθέσεις, ήταν για να μπορέσεις ν’ αποκολληθείς σε πρώτη φάση από τα γήινα και να κατανοήσεις το μέγεθος του Έργου το οποίο εντέλλεσαι να φέρεις εις πέρας.

Επομένως, απ’ το σημείο που τώρα βρίσκεσαι δεν έχεις άλλη επιλογή, παρά ν’ αποδεχθείς τη Χάρη με την οποία το Βάπτισμα του Ιωάννη σε ενέδυσε και ν’ απευθύνεις την πρώτη σου Κλήση στην πνευματική ικανότητα - μαθητή, που ο Ιωάννης σού αποκαλύπτει πως υπάρχει μέσα σου. **Ο Ανδρέας, η ικανότητα του σθένους.**

Κι αν δεν υπάρχει δρόμος γυρισμού, και το γνωρίζεις, τότε ο δρόμος που μπροστά ξανοίγεται να τον βαδίσεις, απαιτεί μια βασική και πλέον απαραίτητη προϋπόθεση: Να αναγνωρίσεις πως είσαι απεσταλμένος Θεού σ’ αυτόν τον κόσμο, για να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου στην εκτέλεση του Θείου Σχεδίου. Αν όμως ακόμη στην καρδιά σου λιμνάζουν οι ενοχές και η ευθυνοφοβία, τότε μάταια θ’ αναζητάς Ισορροπία, γιατί σαν Δάσκαλος που είσαι, λόγω της Χάριτος που φέρεις, **δεν μπορείς χωρίς τους μαθητές - ικανότητές σου να ενεργήσεις,** ούτε και οι μαθητές σου να συγκεντρωθούν, γιατί σαν πνευματικές ικανότητες δεν γνωρίζουν φόβο και συνεπώς δεν σ’ αναγνωρίζουν σαν Δάσκαλο όταν αρνείσαι τις ευθύνες σου.

Επομένως, **για να σε πλησιάσει ο Ανδρέας, πρέπει** ν’ αναγνωρίσει σε σένα την Πηγή της Ισχύος, **να σε αναγνωρίσει ως Δάσκαλο** και να σε ρωτήσει: «Ραββί· πού μένεις;» (Ιωάν. Α΄, 39).

Η χαρά που θα νιώσει ο Ανδρέας, είναι αυτή η ενεργοποίηση του σθένους, γεγονός που συντελείται με την αποδοχή της Χάριτος **ως Δάσκαλος του εαυτού σου,** με αποτέλεσμα την αλυσιδωτή αντίδραση που σχηματίζεται στη μεταφορά της Κλήσης από τον Ανδρέα στον Πέτρο.

Επομένως, η ενεργοποίηση των μαθητών - ικανοτήτων σου αρχίζει από την Κλήση του Ανδρέα, την ενεργοποίηση του σθένους, που ενεργοποιούμενο αφυπνίζει την Πίστη, η οποία σ’ αυτή τη φάση αδελφοποιείται πλέον συνειδητά με το σθένος μέσα σου, κι όλα αυτά εάν και εφόσον αποδεχθείς την Κλήση του Πατέρα που ορίζει να εισέλθεις σε στάδια Τελείωσης. Σε στάδια Θέωσης.

Όμως, για να γίνεις Δάσκαλος, **θα πρέπει να γνωρίσεις εξ ολοκλήρου τους Νόμους που διέπουν τον Εαυτό σου,** γιατί δεν νοείται Δάσκαλος να αγνοεί έστω και μία κεραία από τις λειτουργίες των Νόμων που σαν Πρόδρομος πρέπει να φανερώσεις.

Πρέπει λοιπόν να υψώσεις το ανάστημά σου, ν’ αντισταθείς στους πειρασμούς των υλικών ιδεών, να αποδεχθείς το Βάπτισμα του Ιωάννη, **που στη Δευτέρα Παρουσία σε βαπτίζει εν Πνεύματι Αγίω και Πυρί,** και να σταθείς στο ύψος του Δασκάλου, για να έλξεις το σθένος, γιατί ο Δάσκαλος δεν αναζητά τον μαθητή, αλλά εφόσον είναι ο Δάσκαλος, **μόνος του ο μαθητής τον αναγνωρίζει** και έρχεται να τον πλαισιώσει με την ικανότητά του. Το Σθένος αδελφοποιημένο με την Πίστη θα σε βοηθήσουν ν’ αντεπεξέλθεις και στις πλέον αντίξοες καταστάσεις που στο μέλλον θ’ αντιμετωπίσεις.

Μην περιμένεις λοιπόν από τις ικανότητές σου να λειτουργήσουν μόνες τους, ούτε να περιμένεις να ενεργοποιηθούν ως εκ θαύματος, γιατί γνωρίζεις καλά πως τα θαύματα δεν είναι παρά ενεργοποίηση Νόμων, που σαν θαύματα φαίνονται μόνο στα μάτια των αγνοούντων και των απίστων. Οι δυνάμεις σου θα σε υπηρετούν σωστά, εφόσον τις κατευθύνεις σωστά.

Τι περιμένεις λοιπόν; Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μπορεί μεν να οδηγείται και να κατευθύνεται όπου και όπως το Θείο Θέλημα ορίζει, **αλλά από τον Άνθρωπο εκτελείται, γιατί απλά ο Άνθρωπος Θεώνεται.** Για να μπορέσεις λοιπόν να διαδώσεις το Μήνυμα της Θέωσης του Ανθρώπου, θα πρέπει πρώτα να έχεις το σθένος **ν' αποδεχθείς ο ίδιος τη Θεότητά σου,** να μεταφέρεις και να βιώσεις το Έργο πρώτα μέσα σου. Να αντιμετωπίσεις τις ατέλειές σου με το Σθένος και την Πίστη ενός πραγματικού Χριστού.

Μέχρι τώρα, οδηγούμενος από τον Ιωάννη σε στάδια μετανοίας και καθάρσεων, εκδήλωσες ορμητικότητα απέναντι στις ατέλειές σου και τα κακά που αναγνώριζες στον κόσμο, όμως ο Ιωάννης καθίσταται πλέον Χριστός, που σημαίνει, πως η εκδήλωσή του ως Βαπτιστή έχει μεταφερθεί σε σένα, στον Έναν εκπαιδευόμενο Δάσκαλο, ενώ ο Ιωάννης, ως ολοκληρωμένος Δάσκαλος εξωτερικά σε μορφή, σου παρουσιάζει το Πρότυπο που πρέπει να μεταφέρεις μέσα σου, αφού αποφασίσεις ν' αναλάβεις με υπευθυνότητα **την Κυριότητα του εαυτού σου** και να μεταβάλεις το χαρακτήρα της ορμητικότητας του σθένους που εξέφρασες, σε Παρρησία. Να επιβεβαιώσεις δηλαδή την Υιότητά σου, **ενεργοποιώντας το σθένος ως Παρρησία** στην έκφραση της Αλήθειας, που ως Χριστός πλέον θα εκπροσωπείς, γιατί το έργο σου είναι να φανερώσεις το Νόμο της Θέωσης αποκαλύπτοντας και αναγγέλλοντας την Παρουσία του Θεού μέσα σου, καταδεικνύοντας έτσι έμπρακτα σε σένα τον ίδιο το Μήνυμα που μεταφέρεις. Και το Κλειδί για όλα αυτά είναι η μεταβολή του χαρακτήρα του σθένους από ορμητικότητα σε Παρρησία.

Ήδη γνωρίζεις, πως όλα τα πρόσωπα της Πρώτης Παρουσίας συμβόλισαν καταστάσεις Συνείδησης που υπάρχουν μέσα σου, μέσα στον Εαυτό Άνθρωπο. Επομένως, για να μπορέσεις να κατανοήσεις και να εφαρμόσεις τη διδασκαλία της Θέωσης, θα πρέπει να λάβεις τη στάση της Πνευματικής Συνείδησης που περιέχει και ενώνει όλες τις άλλες καταστάσεις Συνείδησης που υπάρχουν μέσα σου! Να λάβεις δηλαδή τη στάση νου, που ενεργοποιεί το Νόμο που περιέγραψε ο Ιησούς και είναι το Κλειδί, όχι μόνο για σένα, και το πρώτο σου βήμα προς τη Χριστοποίηση με την ενεργοποίηση του σθένους, αλλά και για την ενότητα Ιωάννη - Ιησού, όσο και για το Όνομα του Παράκλητου στη Δευτέρα Παρουσία, «αλλ' έρχεται ώρα ότε ουκέτι εν παροιμίαις λαλήσω υμίν, αλλά παρρησία περί του Πατρός αναγγελώ υμίν. Εν εκείνη τη ημέρα εν τω ονόματί μου αιτήσεσθε· και ου λέγω υμίν ότι εγώ ερωτήσω τον Πατέρα περί υμών» (Ιωάν. ΙΣΤ΄, 25-26).

Λοιπόν; Τι σχέση μπορεί να έχει αυτό το εδάφιο με τον Ανδρέα, τον Βαπτιστή, τον Ιησού κι εσένα; Κι ενώ η διάνοιά σου ήδη εξαπέλυσε τους στροβιλώδεις κυκεώνες των αμφιβολιών και των αντιρρήσεων, εσύ αδημονείς σιωπηλός να εισέλθεις στα άδυτα του Πνεύματος.

Αλλά αρκεί να στρέψεις τα μάτια στο κέντρο της ύπαρξης και σθεναρά ν' αντιμετωπίσεις την αποκόλληση απ' το στενό γράμμα του γραπτού λόγου, για να συλλάβεις τις ασύλληπτες συνδέσεις των Νόμων που ο Θεός κατέγραψε στα Ευαγγέλια με τέτοιο Τέλειο τρόπο, ώστε η προσέγγιση και η Αποκάλυψη να είναι δυνατή μόνο με τα Κλειδιά που το Πνεύμα Του κατέχει, κι έτσι απλά ν' αναρωτηθείς: Δεν είχε παρρησία ο Ιησούς; Σαφώς! Και εφόσον είχε παρρησία, γιατί να πει, πως στο μέλλον θα ανήγγειλε με παρρησία για τον Πατέρα;

Η σκοπιμότητα της Πρώτης Παρουσίας ήταν να αποδεχθεί ο άνθρωπος τη Σάρκωση του Λόγου. Να αποδεχθεί την Παρουσία του Θεού από Εκείνον που με παρρησία φανέρωσε πως είναι η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή! Γι' αυτό και ο Ιησούς δεν περιέγραψε αναλυτικά τις λειτουργίες Νόμων, αλλά παρουσίασε συνοπτικά τη Διδασκαλία της Θέωσης ούτως ώστε, όταν ο Άνθρωπος φτάσει στο ανάλογο εξελικτικό στάδιο και η συλληπτική του ικανότητα σε ιδέες αυξηθεί, να αναγγείλει, μέσα από τον ίδιο τον Άνθρωπο, τις λεπτομέρειες της κίνησης των Νόμων που διέπουν τη Θέωση του Ανθρώπου.

Πώς όμως αποδεικνύεται πως θ' αποκαλύψει μέσ' απ' τον Άνθρωπο τα Ασύλληπτα Μυστήριά Του και τις Ανεξιχνίαστες Βουλές Του;

Ο Λόγος ως Ολότητα και Ουσία σε Μορφή δεν αναγνωρίζει κακό, κι επομένως ούτε και φόβο, ο οποίος είναι αρνητικό συναίσθημα, γι' αυτό και εκδηλώνεται με παρρησία που δεν περιέχει καμία απολύτως αναστολή. Αντίθετα η ορμητικότητα δεικνύει μία δύναμη που ασκείται, προκειμένου να μετατοπίσει βίαια το υπάρχον κατεστημένο ή το εμπόδιο που πρέπει να καταρριφθεί, **στάση που δεικνύει επιβολή και αντίδραση,** τα οποία εντάσσουν τον ορμητικό υπερασπιστή του Καλού στον Κόσμο της διττότητας, κάτι που αναμφισβήτητα δεν αφορούσε τον Ιησού αλλά εκείνον που, αναγνωρίζοντας την Αλήθεια ως ο Πρώτος εξ ανθρώπων, καυτηρίασε την αρνητικότητα με την ανάλογη ορμή του.

Αποτέλεσμα λοιπόν είναι, πως εάν ο Ιησούς είπε μιλώντας για τον Παράκλητο πως μελλοντικά θα μιλήσει με παρρησία, **τούτο δείχνει πως ο (νέος) Παράκλητος θα είναι ανθρώπινο Πνεύμα, το οποίο θα μιλήσει εκπροσωπώντας τον Λόγο,** «εκ του Εμού λήψεται» (Ιωάν. ΙΣΤ΄, 15).

Ο Ιωάννης στην Πρώτη Παρουσία δεν είχε παρρησία, ακριβώς γιατί δεν εξεπροσώπησε την Ολότητα της Αλήθειας αλλά τη διάνοια, **γι' αυτό εξεδήλωσε το σθένος ως ορμητικότητα,** ενώ στη Δευτέρα Παρουσία που δικαιωματικά πλέον εμφανίζεται ως Χριστός, γιατί «ουκ

εγήγερται εν γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου» (Ματθ. ΙΑ΄, 11), **φανερώνει με παρρησία πλέον τη Θεότητά του,** τη Θεότητα του Ανθρώπου, φέρνοντας έτσι το Πλήρωμα του Χρόνου και το Πλήρωμα της Γραφής, και εάν θέλεις δέξου το, **Ιωάννης και Παράκλητος είναι Ένα και το Αυτό. Ο Πανταχού Παρών Εαυτός,** που κρατά τα Κλειδιά της Ύπαρξης, έτοιμος να τα παρέχει σε οποιονδήποτε έχει το σθένος να αποδεχθεί τη Θεότητα του Ανθρώπου και με Παρρησία να φανερώσει τη Μία και Μοναδική Αλήθεια. Άνθρωπος και Θεός Ένας Εαυτός.

Οι νέες ιδέες με τις οποίες σε τροφοδοτεί ο Παράκλητος, είναι ιδέες Άπειρες, ιδέες ασύλληπτες για τα κοινά ανθρώπινα αισθητήρια και είναι αδύνατον να μπορέσεις, εφόσον διατηρείς ακόμη διανοητική επεξεργασία, να τις αποδεχθείς στην Ολότητά τους και να μπορέσεις να τις νιώσεις δικές σου, ώστε να τις παρουσιάσεις με Παρρησία, και αυτό συμβαίνει επειδή ακόμη υφίσταται μέσα σου **η ιδέα της οικειοποίησης,** η στάση δηλαδή του νου, σύμφωνα με την οποία μπορείς να προασπίσεις ό,τι κτητικά νιώθεις δικό σου.

Αυτή η στάση φέρει χαρακτηριστικά Ιούδα, τα χαρακτηριστικά δηλαδή της θέσης από την οποία και εσύ, όπως και όλοι, εκκινήθηκες. Επομένως, για να μπορέσεις να ενεργοποιήσεις σωστά τον Ανδρέα, σαν πνευματική Παρρησία, θα πρέπει **να ολοκληρώσεις,** όπως είναι ήδη γραμμένο, **την Αγάπη προς τον Δάσκαλο,** να ολοκληρώσεις δηλαδή την αποκατάσταση της Ταυτενέργειας με τον Θείο σου Εαυτό, γιατί όσο η Αγάπη προς τον Δάσκαλο δεν ολοκληρώνεται, θα εξακολουθείς να φέρεις μέσα σου στοιχεία αρνητικότητας, που θα σε διαχωρίζουν από την Ολότητα Ιωάννης και θα σου αφαιρούν έτσι το δικαίωμα να ταυτιστείς με τον Παράκλητο, που αποδεικνύει πως έρχεται εν τω Ονόματι του Πατέρα φανερώνοντας **πάντα όσα αν ακούσει,** καταδεικνύοντας έτσι την πραγματική πνευματική Παρρησία που Αυτός ο Άρχοντας της Υπακοής δείχνει με τη στάση Του!

Η ενεργοποίηση λοιπόν του Σθένους δεν είναι απλώς η ενεργοποίηση μιας ικανότητας, ούτε και η ευκαιρία να συμμετέχεις απλώς ως ακόλουθος στο Έργο του Ιωάννη, αλλά **είναι το Κλειδί της Δευτέρας Παρουσίας μέσα σου,** η αρχή της Θέωσής σου, της Θέωσης του Ανθρώπου.

Για να το επιτύχεις, πρέπει να κατανοήσεις καλά, πως δεν είσαι ο τύπος του ορμητικού μαχητή που αναγνωρίζει την Αλήθεια και καυτηριάζει το κακό χωρίς όμως να το μετουσιώνει, αλλά Μορφή του Ενός και Μοναδικού Δασκάλου, που αντιλαμβάνεται επακριβώς το σκοπό της αποστολής Του στη γη και εκπροσωπεί τον Πατέρα τον Πέμψαντα Αυτόν να μαρτυρήσει περί της Αλήθειας και της Ζωής του Πνεύματος.

Αυτή η αρχή, εφόσον την ενεργοποιήσεις με την κατάλληλη στάση νου, θα σε ευθυγραμμίσει με την κατεύθυνση της Δημιουργικής Ροής του Όντος και θα σε κάνει ευθυτενή, με αποτέλεσμα να νιώσεις τα νώτα σου καλυμμένα από την Υπερούσια Νοήμονα Αρχή του Θεού. Εκεί είναι η Έδρα

του Ανδρέα, και θα το αισθανθείς όταν νιώσεις αρκετά δυνατός **ώστε να εφαρμόσεις συνειδητά το Θείο Σχέδιο.**

Η εμφάνισή σου ως Δάσκαλος του είναι σου, είναι η στάση του νου που θα ενεργοποιήσει τον Ανδρέα, ο οποίος όμως θα παραμένει ενεργοποιημένος εφόσον εσύ θα στέκεσαι στο ύψος της Διδασκαλίας που έλαβες και παρέχεις. Πρόσεξε όμως!

Εάν ο Ιούδας, που μέσα σου αποσυμβολίζεται σαν η αρνητική σου πλευρά, σε προδώσει, εάν δηλαδή αφήσεις χώρο στις υλόφρονες σκέψεις να μπουν στον κήπο της ψυχής σου, τότε ο Ανδρέας, όπως και οι άλλοι μαθητές - ικανότητες, θα διασκορπιστεί. **Με άλλους λόγους, ο Ανδρέας θα ενεργοποιείται και θα απενεργοποιείται, όσο εσύ θα παραμένεις ή όχι στο ύψος του Δασκάλου.**

Αν θέλεις λοιπόν να νιώσεις τον Ιωάννη να πάλλεται μέσα σου και να σε φωτίζει ως Πνεύμα της Αληθείας και Δάσκαλος Εαυτός σου, πρέπει να είσαι έτοιμος ν’ αντέξεις τη Φωτοπλημμύρα της Παρουσίας Του στο είναι σου και να την φανερώσεις με Παρρησία στον κόσμο, **γιατί ο Ιωάννης δεν επιλέγει καλάμους υπό ανέμου σαλευόμενους για να φανερωθεί,** αλλά σ’ εκείνους που η δίψα για την Αλήθεια φουντώνει στην καρδιά τους παρουσιάζεται όπως είναι, **εν Πνεύματι και Δυνάμει Λόγου Θεού.**